

110. ఖుల్-ఇన్నమా-అన-బష-రుమ్-మిన్-లుకుమ్-యూహ్-ఇలయ్య-అన్నమా-ఇలా-హుకుమ్-ఇలాహున్-వాహి-దున్-ఫమన్-కాన-యర్జూ-లిఖా-రబ్బిహి-ఫల్-యత్-మల్-తమలన్-సోలిహేన్-వలా-యుషిరిక్-బి-ఇబా-దతి-రబ్బిహి-అహ్దా.

సూరయే మర్యమ్ మక్కి రుకూ-6, ఆయతె(-89

బిస్మిల్లా హిర్రహ్మ నిర్రహ్మ

1. కాఫ్-హా-యా-ఐన్-సాద్. 2. జేక్రు-రహ్-మతి-రబ్బిక్-తబ్బహు-జేక-రియ్యా. 3. ఇజ్-నాదా-రబ్బహు-నిదా-అన్-ఖఫియ్యా. 4. ఖాల-రబ్బి-ఇన్నీవహనల్-తజ్ము-మిన్నీ-వష-తత్-లర్-రాసు-పైబన్వలమ్-అకుమ్-బి-దుత-ఇక్-రబ్బి-షబ్బియ్యా. 5. వ-ఇన్నీ-ఖిఫ్-తుల్-మవా-లియ-మిన్-వరాఈ-వ-కానతిమ్-రఅతీ-తఖ్-రన్-ఫ-హబ్లీ-మిల్-లదున్-వలియ్యా. 6. యరి-సునీ-వ-యరిసు-మిన్-అలి-యత్-ఖాబ-వజ్-తల్హ-రబ్బి-రజియ్యా. 7. యజేక-రియ్యా-ఇన్నా-నుబష్-షిరుక-బి-గులా-మినిన్-ముహ-యహ్-లా-లమ్-నజ్-తల్-లహ-మిన్-ఖబ్బు-సమియ్యా. 8. ఖాల-రబ్బి-అన్నా-యకూను-లీ-గులా-మున్-వ-కానతిమ్-రఅతీ-తఖ్-రన్-వ-ఖద్-బలగ్తు-మినల్-కిబరి-ఇతియ్యా. 9. ఖాల-కజ్-లిక్-ఖాల-రబ్బిక్-హువ-తలయ్య-హయ్య-నున్-వఖద్-ఖల్ఖ్-తుక-మిన్-ఖబ్బు-వలమ్-తకు-పైఆ. 10. ఖాల-రబ్బిజ్-తల్-లీ-ఆయతన్-ఖాల-ఆయతుక-అల్లా-తుకల్లి-మన్నా-స-సలా-స-లయాల్-సవియ్యా. 11. ఫ-ఖరజ్-తలా-ఖేమిహి-మినల్-మిహ్-రాబి-ఫబ్-ఇలై-హిమ్-అన్-సబ్బిహ్-బుక్రతన్-వ-అమియ్యా.

110. నేనును మీ వంటి ఒక మానవుడను. మీ పూజ్యుడగు దేవుడు ఒకడే అని నా యొద్దకు సందేశము వచ్చుచున్నది. కావున ఎవనికి తన ప్రభువును చేరగలము అని ఆశ గలదో ఆతడు సత్కార్యములు చేయవలెను. తన ప్రభువు యొక్క పూజలో నెవ్వనిగూడ సాటిగజేయగూడదు అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము.

సూరయే మర్యమ్ మక్కి 98 వాక్యములు

అమిత దయాళువును ప్రేమించువాడు నగు అల్లా: పేర

1. కాఫ్-హా-యా-ఐన్-సాద్. దీని యర్థము దేవునికే యెఱుక. అయిన కొందఱు వీని యర్థమిట్లు చేసియున్నారు. కాఫ్-దేవుడు తన సృష్టికి చాలును. హా-ఆతడు సన్మార్గము చూపువాడు. యా-ఆతని యనుగ్రహ హస్తము అందఱిపై నున్నది. ఐన్-ఆతడు సర్వము తెలిసిన యాతడు. సాద్-ఆతడు ఆడిన మాట తప్పడు. 2. ఇది నీ ప్రభువు తన భక్తుడగు జకరియ్యాను అనుగ్రహించిన విషయము. 3. ఆతడు తన ప్రభువును రహస్యముగ పిలిచినప్పుడు (అనుగ్రహించినది.) 4. ఓ నా ప్రభువా! నా యెముకలు బలహీనములైనవి. నా తలవెండ్రుకలు ముసలి తనముచే తెల్లపాటినవి. ఓ నా ప్రభువా! నేను నిన్ను ప్రార్థించియెన్నడును నిష్ఫలమైనది కాలేదు. 5:6 నా పిమ్మట నా దాయాదుల వలన నాకు భయము గలుగుచున్నది. నా భార్య గొడ్రాలు. కావున నా వారసత్వమును, యాఖాబు సంతతివారి వారసత్వమును పొందునట్టి ఒక వారసుని నీ నుండి అనుగ్రహింపుము. ఆతనిని నీకు ఇష్టునిగఁ జేయుము. అని జకరియ్యా విన్నవించెను. 7. ఓ జకరియ్యా! యహ్యా అను పేరు గల పుత్రుడు నీకుఁ గలుగు నను సంతోషవార్త నీకు వినిపించు చున్నాము. ఆతనికి ముందు ఇట్టి పేరుగలవానిగ నెవ్వనిని జేయలేదు (అని సందేశము పంపితిమి). 8. “ఓ నా ప్రభువా! నా కెట్లు పుత్రుడు గలుగును. నా భార్య గొడ్రాలు. నేను వయస్సు చెరిసిన ముసలివాడను” అని జకరియా పలికెను. 9. “ఇటులే అగును. అది నాకు సుఖపు. ముందు నీవేమియు లేకుండినపుడు నేను నిన్ను పుట్టించితిని” అని ప్రభువు సెలవిచ్చెను. 10. ఓ నా ప్రభువా! నా కొఱకు ఏదైన గుర్తు నియమింపుము అని జకరియ్యా పలికెను. నీవు బాగుగ నుండియు మూడు రాత్రులవఱకు ప్రజలతో సృష్టించెను. 25. ఖర్జూరపు చెట్టు మొదలు పట్టి విదలింపుము. తాజా ఖర్జూరపు పండు నీపే పడును.

مریہ

۳۰۶

قال الم

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أَعْمَالِهِمُ اللَّهُ وَاحِدٌ مِّنْ كَانَ
يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ
يَا أَيُّهَا خَبْرُ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ
شَيْبًا وَّلَمْ أَكُنْ بِدُعَاؤِكَ رَبِّ شَقِيًّا ۝ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِن
وَرَأْيِ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِن لَّدُنكَ وَلَدًا ۝ فَنُفِثْنَا
وَعَرَّيْنَاهُ مِن إِلَٰهٍ يُعْقِبُ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ۝ إِنَّا نَبِّئُكَ
بِغُلَامٍ إِمْلَئِي لَمْ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَيِّئًا ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي
أَكُونُ لِي غُلَامًا وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ
عِتْيًا ۝ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْنٍ ۝ وَقَدْ خَلَقْتُكَ
مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۝ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ۝ قَالَ
إِنِّي أَنبِئُكَ بِآيَاتِنَا ۝ فَخَرَّ عَلَىٰ قَوْنٍ ۝

منزل

12. యా-యహ్సయా-ఖుజేల్-కితాబ-బి-ఖువ్వతిన్-వ-
అతైనా-హుల్-హుక్కు-సేబియ్యా. 13. వ-హేనా-నమ్-మిల్-
లదున్నా-వ-జేకాతన్. వ-కాన-తఖీయ్యా. 14. వబరమ్-
బి-వాలి-దైహి-వలమ్-యకున్-జబ్బారన్-తసియ్యా. 15.
వ-నలామున్-తేలైహి-యోమ-పులిద-వ-యోమ-
యముతు-వ-యోమ-యుబ్-తసు-హేయ్యా. 16. వజ్-
కుర్-ఫిల్-కితాబి-మర్కమ్-ఇజేన్-తబ-జేత్-మిన్-అహ్-
లిహ్-మకానన్-షర్-ఖీయ్యా. 17. ఫత్-తఖ-జేత్. మిన్-
దూనిహిమ్-హేజా-బన్-ఫ-అర్-సల్నా-ఇలైహ్-రూహనా-
ఫత-మస్సల-లహ్-బష-రన్-సవియ్యా. 18. ఖాలత్-ఇన్నీ-
అడేజా-బిర్-రహ్-మాని-మిన్-ఇన్-కున్-తఖీయ్యా. 19.
ఖాల-ఇన్నమా-అనా-రసూలు-రబ్బీ-లి-అహబ-లకి-
గులామన్-జేకియ్యా. 20. ఖాలత్-అన్నా-యకూను-లి-
గులామున్-వలమ్-యమ్-నన్-బషరున్-వలమ్-అకు-
బగియ్యా. 21. ఖాల-కజోలికి-ఖాల-రబ్బుకి-హువ-
తలయ్య-హేయ్యనున్-వ-లి-నజ్-తలహ-అయతల్-
లిన్నాసి-వ-రహ్-మతమ్-మిన్నావకాన-అమ్-రమ్-మఖ్-
జియ్యా. 22. ఫ-హేమ-లత్హ-ఫన్-తబ-జేత్-బిహీ-
మకానన్-ఖేసేయ్యా. 23. ఫ-అజా-అహల్-మఖాజు-ఇలా-
జిజ్-జేన్-నఖ్-లతి-ఖాలత్-యాలై-తనీ-మిత్తు-ఖేబ్-హజ్జా-
వ-కున్-నన్-యమ్-మన్-సియ్యా. 24. ఫ-నాదాహ్-మిన్-
తహ్-తిహ్-అల్లా-తహ్-జేన్-ఖద్-జతల-రబ్బుకి-తహ్-
తకి-సరియ్యా. 25. వ-హుజ్-జీ-ఇలైకి-బి-జిజ్-జేన్-నఖ్-
లతి-తుసా-ఖేత్-తేలైకి-రుతబన్-జనియ్యా.

قال الم ١٩
يَسْعَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَ صَبِيًّا ۖ وَحَنَانًا
مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۖ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ
جَبَّارًا عَصِيًّا ۖ وَسَلَّمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ
يُبْعَثُ حَيًّا ۖ وَأَذْكُرُنِي الْكِتَابَ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا
مَكَانًا شَرِيًّا ۖ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا
إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۖ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ
بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِن كُنْتَ تَقِيًّا ۖ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ
لِيُهِبَ لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا ۖ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ
يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ۖ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ
هُوَ عَلَىٰ هَٰئِلِينَ مُّخَلِّعٌ لِّهَٰذَا بَاسٍ وَرَحْمَةٌ مِّنَّا وَكَانَ
أَمْرًا مَّقْضِيًّا ۖ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ۖ
فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ
قَبْلَ هَٰذَا أَوْ كُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ۖ فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا
أَلَا تَخْزَيْنِي فَدَجَّلْتُكِ رَبُّكِ تَحْتِكِ سِرًّا ۖ وَهُزِّي
إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقُ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ۖ

مزل

మాటలాడలేవు అని దేవుడు పలికెను. 11. ఆ పిదప గదిలోనుండి వెలుపలికి వచ్చి తన జనులతో “ఉదయమున సాయంకాలమున దేవుని పవిత్రతను కొనియాడుడు” అని సైగలతో తెలిపెను. 12. ఓ యహ్స! గ్రంథమును గట్టిగ పట్టుకొనుము. మేము ఆతనికి బాల్యము నందే జ్ఞానమొసంగితిమి. 13. మా నుండి కనికరమును, పవిత్రతను నొసంగితిమి. ఆతడు భక్తిపరుడు. 14. తన తల్లిదండ్రులకు సేవచేయువాడు. ఆతడు దౌర్జన్యము చేయువాడుగను, అవిధేయుడుగను ఉండలేదు. 15. ఆతడు పుట్టిన దినమందును ఆతడు చనిపోవు దినమందును ఆతడు సజీవియై లేచు దినమందును ఆతనికి శాంతి కలుగుగాక! 16. (ఓ ముహమ్మదు!) మర్కమ్ తన వారిని వీడి తూర్పు దిక్కున నుండు గృహమును చేరినప్పటి విషయమును గూర్చి ఈ గ్రంథమున చర్చింపుము. 17. ఆ పిదప ఆమె ఒక తెరను వారికి అడ్డువేసికొనెను. ఆ పిదప ఆమె యొద్దకు మా దూతను పంపగా నతడు సంపూర్ణమానవుడై ఆమె ఎదుటకు వచ్చెను. 18. (అప్పుడు) ఆమె “నీవు భక్తుడవైనచో నీ నుండి దేవుని శరణము వేడుకొను చున్నాను” అని పలికెను. 19. “నేను నీకు పవిత్రుడైన పుత్రు నొసంగుటకై నీ ప్రభువు నుండి పంపబడిన దూతను మాత్రమే” అని దేవదూత పలికెను. 20. ఆమె “నాకెట్లు కుమారుడు గలుగును. నన్ను ఏ పురుషుడును తాకలేదు. నేను చెడు నడవడిక గల దానను కూడ కానే” అని పలికెను. 21. దేవదూత, ఇటులే అగును. “ఇది నాకు సుఖపు. మేము ఆతనిని ప్రజలకు ఒక సూచనగను మా దయకు కారకునిగను చేయుటకు అట్లు చేసితిమి. ఇది నిర్ణయింపబడిన విషయము.” అని నీ ప్రభువు పలికెనని పలికెను. 22. ఆ పిదప ఆమె గర్భము దాల్చెను. ఆ పిదప ఆమె ఆ గర్భముతో దూర ప్రదేశమునకు వెళ్లిపోయెను. 23. ఆ పిదప ఆమె ప్రసవ వేదన వలన ఒక ఖర్జూరపు చెట్టు అడుగునకు వచ్చి “దీనికి మునుపే నేను చనిపోయి యుండినచో లోకము నన్ను మఱచిపోయి యుండినచో నెంత బాగుండెడిది” అని పలికెను. 24. అప్పుడు ఆమె క్రిందినుండి “నీవు దుఃఖపడవలదు. నీకు క్రిందుగ నీ ప్రభువు ఒకయూటను సృష్టించెను. 25. ఖర్జూరపు చెట్టు మొదలు పట్టి విదలింపుము. తాజా ఖర్జూరపు పండ్లు నీపైవడును.

26. ఫ-కులీ-వవ్-రబీ-వ-ఖేరీ-వనన్-ఫ-ఇమ్మా-తర-
ఇన్న-మినల్-బషరి-అహ్దన్-ఫ-ఖూలీ-ఇన్నీ-నజర్-
లిర్-రహ్మాని-సోమన్-ఫలన్-ఉకల్లి-మల్-యౌమ-ఇన్-
సియ్యా. 27. ఫ-అతత్-బిహి-ఖోమహ-తహ్-మిలుహా-
ఖోలూ-యా-మర్యము-లఖద్-జీతి-పైఅన్-ఫరియ్యా. 28.
యా-ఉఖత్-హరూన-మా-కాన-అబూ-కిమ్-రఅ-సోఇన్-
వమా-కానత్-ఉమ్మక్-బగియ్యా. 29. ఫ-అషారత్-ఇలైహి-
ఖోలూ-కైఫ-నుకల్లిము-మన్-కాన-ఫిల్-మహ్ది-సేబియ్యా.
30. ఖోల-ఇన్నీ-తేబ్బుల్లాహి-అతా-నియల్-కితాబ-వ-
జూలనీ-నబియ్యా. 31. వ-జతలనీ-ముబా-రకన్-ఐన-
మా-కున్న-వ-జెసా-నీ-బిన్-సేలాతి-వజే-జేకాతి-
మాదుమ్మ-హేయ్యా. 32. వ-బరమ్-బి-వాలి-దత్తి-వ-
లమ్-యజ్-తేలనీ-జబ్బారన్-ష-ఖేయ్యా. 33. వన్-
సలాము-తలయ్య-యౌమ-ఉలిత్తు-వ-యౌమ-అమూతు-
వ-యౌమ-ఉబ్-తేసు-హేయ్యా. 34. జోలిక-కేసబ్-ను-
మర్యమ-ఖోలల్-హేఖే-ఖేల్లజే-ఫీహి-యమ్-తరూన్. 35.
మా-కానలిల్లాహి-అన్-యత్-తఖిజే-మిన్-వలదిన్-సుబ్-
హేనహా. ఇజో-ఖేజా-అమ్రన్-ఫ-ఇన్నమా-యఖోలు-
లహా-కున్-ఫ-యకూన్. 36. వ-ఇన్నల్లాహ-రబ్బీ-వ-
రబ్బుకుమ్-ఫత్-బుదుహా. హజో-సేరా-తేమ్-మున్-
తఖేమ్. 37. ఫఖ్-తల-ఫల్-అహ్-జోబు-మిమ్-బైని-
హిమ్-ఫ-నైలుల్-లిల్-జీన-కఫరూ-మిమ్-మష్-హది-
యమిన్-తేజీమ్. 38. అస్-మిత్-బిహిమ్-వ-అబ్-సేర్-
యౌమ-యౌతూ-ననా-లాకినిజ్-జాలి-మూనల్-యౌమ-ఫీ-
జలా-లిమ్-ముబీన్.

مریم

۳۰۸

قال الم ۱۹

فَكُلِّيْ وَاشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا فَامَّا ثَمَرَيْنِ مِنَ الْبَسْرِ اَحَدًا
فَقَوْلِيْ اِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اَكُلُمُ الْيَوْمَ اَنْثِيًّا
فَاَتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحِيَّةً ۖ قَالُوْا اَيَّرِمُ لُقَدْ جُتِ شَيْءٌ فَرِيًّا
يَاخُتْ هَرُونَ مَا كَانَ اَبُوْكَ اِمْرًا سَوِيًّا ۖ وَمَا كُنْتَ اُمَّكَ بَغِيًّا
فَاَشَارَتْ اِلَيْهٖ قَالُوْا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْبَهْدِ صَبِيًّا
قَالَ اِنِّيْ عَبْدُ اللّٰهِ ۖ اَتٰنِي الْكِتٰبُ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي
مُبْرَكًا اَيْنَ مَا كُنْتُ ۖ وَاَوْصٰنِي بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ
حَيًّا ۖ وَبَرَّ اَبُو الدِّي وَوَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۖ وَالسَّلَامُ
عَلٰى يَوْمٍ وَّلَدْتُ وَيَوْمٍ اَمُوْتُ وَيَوْمٍ اُبْعَثُ حَيًّا ۖ ذٰلِكَ
عِيْسٰى ابْنُ مَرْيَمَ ۖ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُوْنَ ۖ مَا كَانَ
لِلّٰهِ اَنْ يَّتَّخِذَ مِنْ وَّلَدٍ سُبْحٰنَہٗ ۚ اِذَا فُتِنَ الْاِنْسَاقُ
لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۖ وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ۚ هٰذَا
صِرَاطٌ مُسْتَقِيْمٌ ۖ فَاخْتَلَفَ الْاِحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ
لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۖ اَمِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۖ اَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ
يَوْمَ يَأْتُوْنَ تَنَاكِتٍ الظَّالِمُوْنَ الْيَوْمَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝

مزل

26. ఇక నీవు తినుము. త్రాగుము. కన్నుల పండుగ చేసికొనుము. నీ వెవ్వనినైన చూచితివేని “నేను దేవుని కొఱకు ఉపవాస వ్రతము దాల్చితిని. కావున ఈ దినమున ఏ మానవునితోనైనను మాటలాడను” అని పలుకుము అని దేవదూత పలికెను. 27. ఆ పిదప ఆమె తన బిడ్డనెత్తికొని తన జనుల వద్దకు రాగా వారు “ఓ మర్యము! నీవు నింద్యమైన పని చేసితివి. 28. ఓ హరూను సోదరి! నీ తండ్రి చెడ్డవాఁడు కాఁడు. నీ తల్లి చెడునడవడిక గలది కాదు” అని పలుకసాగిరి. 29. ఆ పిదప మర్యము తన బిడ్డను చేతితో చూపెను. వారు “ఒడిలోనున్న బాలునితో మే మెట్లు మాటలాడుదుము” అని పలికిరి. 30. ఈసా “నేను దేవుని సేవకుఁడను. అతఁడు నాకు గ్రంథ మొసంగెను. నన్ను ప్రవక్తగ నియమించెను. 31. నేనెచ్చటనుండినను శుభము గలవాఁడనుగ నన్ను చేసెను. నేను బ్రతికియున్నంత కాలము నమాజును గూర్చియు జకాతును గూర్చియు నాకు ఆజ్ఞనిచ్చి యున్నాఁడు. 32. నేను నా తల్లికి ఉపచారములు చేయువాఁడనుగ నన్ను చేసెను. నేను బలాత్కారము చేయువాఁడనుగను దురదృష్టవంతునిఁగను నన్ను చేయలేదు. 33. నేను పుట్టిన దినమందును మృతినొందు దినమందును మరల సజీవియై లేచు దినమందును నాకు శాంతి ఉన్నది” అని పలికెను. 34. ఇదియే మర్యము కుమారుఁడగు ఈసా విషయము. ఇదియే సత్యమైన మాట. ఇందు ప్రజలు వాదులాడుచున్నారు. 35. దేవుఁడు ఎవ్వనినైనను బిడ్డగఁజేసికొనువాఁడు కాఁడు. అతఁడు పరమ పవిత్రుఁడు. అతఁడు ఏదైన చేయఁగోరినచో దానిని అగుము అని చెప్పిన తోడనే అది అగును. 36. నిశ్చయముగ దేవుఁడు నాకును ప్రభువు. మీకును ప్రభువు. కావున ఆతనినే పూజింపుఁడు. ఇదియే స్థిరమైన సన్మార్గము (అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము). 37. పిదప జనులు పరస్పరము అభిప్రాయభేదములు పొందిరి. కావున తిరస్కరించు అవిశ్వాసులకు ఒక గొప్ప దినము వచ్చునపుడు వినాశమున్నది. 38. వారు మా వద్దకు వచ్చు దినమందు ఎంతో బాగుగ వినుచు చూచుచుందురు. కాని ఈ దినమున దుష్టులు స్పష్టమైన దుర్మార్గమున పడియున్నారు.

قَالَ الْمَلِكُ ١٧
وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٨ إِنَّا أَخْنُرُ ثَرْتِ الْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ١٩ وَأَذْكُرُنِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِرَبِّهِ يَاقَبْتُ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَأَنْتَ تَكُونُ مِنَ الْغَافِلِينَ ٢٠ يَاقَبْتُ عَنْكَ شَيْئًا ٢١ يَاقَبْتُ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ٢٢ يَاقَبْتُ لَأَتَّبِعُ الشَّيْطَانَ إِنْ الشَّيْطَانُ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ٢٣ يَاقَبْتُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَسْكَدَ عَذَابُ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ٢٤ قَالَ لَأَرْغَبُ أَنْتَ عَنْ إِلَهِنِي إِبْرَاهِيمَ لَنْ لَمْ تَنْتَبِهْ لِرَجْمِكَ وَافْجَرْنِي مِلْكًا ٢٥ قَالَ سَلِّمْ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ٢٦ وَاعْتَزَّلُوا عَنْهُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَى أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ٢٧ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ٢٨ وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ٢٩ وَأَذْكُرُنِي الْكِتَابِ مُوسَى إِذْ كَانَ مُخْلِصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ٣٠

مَنْزِل ١٧

39. కార్యమును గూర్చి తీర్పు జరిగినపుడు అవిశ్వాసులు పశ్చాత్తాపము నొందు దినమును గూర్చి వారిని భయపెట్టుము. వారు అశ్రద్ధ వహించి యున్నారు. వారు నమ్మరు. 40. నిశ్చయముగ మేము భూమికిని, అందుండు వారికిని వారసులము. వారు మా యొద్దకే మరలి వత్తురు. 41. ఈ ఖురాను గ్రంథములో ఇబ్రాహీమును గూర్చిచర్చింపుము. నిశ్చయముగ ఆతఁడు సత్యవంతుఁడగు ప్రవక్త. 42. ఆతఁడు తన తండ్రితో “ఓ నా తండ్రి! వినలేని చూడలేని నీకు ఏమియు పనికి రానట్టి దానిని నీవేల పూజించుచున్నావు. 43. ఓ నా తండ్రి! నీకుఁగలుగని జ్ఞానము నాకుఁ గలిగినది. కావున నన్ను అనుసరింపుము. నీకు సరియైన మార్గము చూపుదును. 44. ఓ నాయనా! సైతానును పూజింపకుము. నిశ్చయముగ సైతాను దేవునికి అవిధేయుఁడు. 45. ఓ నా తండ్రి! దేవుని నుండి నీకు శిక్ష గలుగునని నాకు భీతి గలదు. నీవు సైతానునకు తోడుగనైపోదువు” అని పలికినపుడు, 46. ఇబ్రాహీము తండ్రి “ఓ ఇబ్రాహీము! నీవు నా దైవములను తిరస్కరించు చున్నావా? నీవు (తిరస్కారమును) మానుకొనక పోతివా? నిన్ను రాళ్లతోఁ గొట్టుదును. చిరకాలమువఱకు నన్ను వదలిపోమ్ము” అని పలికెను. 47. ఇబ్రాహీము “నీకు సలామ్. నీ కొఱకు నా ప్రభువును క్షమాపణ వేఁడెదను. నిశ్చయముగ ఆతఁడు నాపై కనికరము గలిగియున్నాఁడు. 48. మిమ్ములను, మీరు దేవుని వదలి పూజించునట్టి వారిని వదలుచున్నాను. నేను నా ప్రభువును ప్రార్థింతును. నేను నా ప్రభువును ప్రార్థించి నిష్ఫలుఁడను కాను అని నాకు ఆశ గలదు” అని పలికెను. 49. ఆ పిదప ఇబ్రాహీము, వారిని వారు దేవుని వదలి పూజించునట్టి దైవములు వదలిపోఁగా మేము ఆతనికి ఇస్హాఖును, యాఖూబును అనుగ్రహించితిమి. వారిద్దఱిని ప్రవక్తలుగ నియమించితిమి. 50. వారికి మా దయను అనుగ్రహించితిమి. వారికి గొప్ప కీర్తి గలుగఁజేసితిమి. 51. ఈ ఖురాను గ్రంథమునందు మూసాను గూర్చి చర్చింపుము. నిశ్చయముగ ఆతఁడు ఎన్నుకొనఁబడిన యాతఁడు. మఱియు ఆతఁడు పంపఁబడిన ప్రవక్త.

52. వ-నా-దైనాహు-మిన్-జాని-బిత్-తూరిల్-ఇమని-వ-
ఖర్-రబ్బాహు-నజియ్యా. 53. వ-వహబ్బా-లహూ-మిర్-
రహ్-మతినా-అఖాహు-హరూన-నబియ్యా. 54. వజ్జ్-కుర్-
ఫిల్-కితాబి-ఇస్సాకేల-ఇన్నహూ-కాన-సాది-ఖల్-వత్తేది-
వకాన-రసూలన్-నబియ్యా. 55. వకాన-యామురు-అహ్-
లహూ-బిన్-నేలాతి-వజ్జ్-జేకాతి-వకాన-జేన్ద-రబ్బిహీ-
మర్జియ్యా. 56. వజ్జ్-కుర్-ఫిల్-కితాబి-ఇద్రిస్-ఇన్నహూ-
కాన-సేద్ధీ-ఖన్-నబియ్యా. 57. వ-రఫత్-నాహు-మకానన్-
అలియ్యా. 58. ఉలాఇ-కల్లజీన-అన్-తమల్లాహు-
తలైహిమ్-మినన్-నబియ్యాన-మిన్-జూరి-య్యతి ఆదమ-
వ మిమ్-మన్-హేమల్నా-మతి-నూహీన్ వమిన్-
జూరియ్యతి-ఇబ్రా-హీమ-వ-ఇస్రా-ఈల-వ-మిమ్మన్-
హదై నా-వజ్జ్-తలై నా. ఇజ్జా-తుత్తా-తలై-హిమ్-ఆయా-
తుర్-రహ్మాని-ఖరూ-సుజ్-జదన్-వ-బుకియ్యా. 59. ఫ-
ఖలఫ-మిమ్-బత్-దిహిమ్-ఖల్-పున్-అజా-డేస్-నేలాత-
వత్-తబ-డేష్-షహ-వాతి-ఫ-సాఫ-యల్-ఖేన-గయ్యా. 60. జేల్లా-మన్-తాబ-వ-ఆమన-వ-తేమిల-సేలి-హేన్-
ఫ-ఉలా-ఇక-యద్-ఖులూనల్-జన్నత-వలా-యుజ్-
లమూన-పైఆ. 61. జన్నతి-తేద్ని-నిల్లతి-వతేదర్-
రహ్మాను-జేబా-దహూ-బిల్-గైబి. ఇన్నహూ-కాన-వత్తే-
దుహూ-మా-తియ్యా. 62. లా-యన్మ-డేన-ఫిహ్-లగ్-
వన్-ఇల్లా-సలామా. వ-లహూమ్-రిజ్జ్-ఖుహూమ్-ఫిహ్-బుక్-
రతన్-వ-తేషియ్యా. 63. తిల్-కల్-జన్న-తుల్-లతీ-
నూరిసు-మిన్-జేబా-దినా-మన్-కాన-తఖ్ఫీయ్యా.

مریم

۳۱۰

قال الم

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ۖ وَ
وَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۚ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ
إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۚ وَ
كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۚ
وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۚ وَرَفَعْنَاهُ
مَكَانًا عَلِيًّا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَحْكَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ مِنَ النَّبِيِّينَ
مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُورٍ ۚ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ ابْرَاهِيمَ
وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذِ اتَّخَذُوا عَلَيْهِمُ الْآيَاتِ
الرَّحْمَنِ خَرَوْا سُجَّدًا وَبُكِّيًّا ۚ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ
أَفَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ۚ
الَّذِينَ تَابَ وَأَمِنَ صَالِحًا قَالًا وَلَٰئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۚ جَنَّاتٍ عِدْنٍ لِّآلِئِ وَيَعْدُ
الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۚ لَا يَسْعَوْنَ
فِيهَا الْعَوْلُ إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ فِيهَا زُرْقَةٌ فِيهَا بُكْرَةٌ وَعُشْيٌ ۚ
تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۚ

منزل

52. మేము తూరుకొండ కుడి ప్రక్కనుండి ఆతనిని పిలిచితిమి. రహస్యము చెప్పుటకు ఆతనిని మమ్ము సమీపింపజేసితిమి. 53. మా యనుగ్రహముచే ఆతని యన్న యగు హరూను ప్రవక్తగ నియమించి యాతనికి నొసంగితిమి. 54.. ఈ ఖురాను గ్రంథములో ఇస్మాయిలును గూర్చి చర్చింపుము. నిశ్చయముగ ఆతఁడు వాగ్దానమున సత్యవంతుఁడు. ఆతఁడు పంపఁబడిన ప్రవక్త. 55. ఆతఁడు నమాజును గూర్చి తన యింటివారిని ఆజ్ఞాపించు చుండెను. తన ప్రభువునకు ప్రియుడై యుండెను. 56. ఈ ఖురాను గ్రంథములో ఇద్రిసును గూర్చి చర్చింపుము. నిశ్చయముగ ఆతఁడు సత్యవంతుడైన ప్రవక్త. 57. మే మాతనిని ఉన్నత స్థానమునకు చేర్చితిమి. 58. వారు దేవుఁడు అనుగ్రహించిన ప్రవక్తలలోని వారలు. వారు ఆదము సంతతివారు వారిలో కొందఱు, మేము ఎవ్వరిని నూహతోపాటు నావలో నెక్కించితిమో వారి సంతతివారు. వారిలో కొందఱు, ఇబ్రాహీము యాఖాబు సంతతివారలు. వారందఱును మేము సన్మార్గము చూపి యెన్నుకొన్న వారిలో చేరినవారు. దైవవాక్యములు వారి యెదుట పరిపఁబడునపుడు వారు కన్నీరు విడుచుచు సాష్టాంగపడుదురు. 59. వారి పిదప కొందఱు అయోగులువచ్చి నమాజును వదిలిపెట్టిరి. అధర్మమగు కోరికల ననుసరించిరి. కావున వారు సమీపముననే వినాశము పొందుదురు. 60. కాని ఎవరు క్షమాపణ వేఁడుకొని విశ్వసించి సత్కార్యములు చేసిరో వారు స్వర్గములో ప్రవేశింతురు. వారికెట్టి నష్టము గలుగదు. 61. దేవుఁడు తన భక్తులకు అగోచరములైనట్టి సదా యుండు స్వర్గవనములఁగూర్చి వారికి వాగ్దానము చేసెను. నిశ్చయముగా వారు ఆతని వాగ్దానమును తప్పక పొందుదురు. 62. వారు ఆ స్వర్గవనములలో సలామ్- తప్ప వ్యర్థపు మాటలు వినరు. వారికి అందు ఉదయమును సాయంకాలమును ఆహారము లభించును. 63. మా సేవకులలో నెవఁడు భయభక్తులతో నుండునో వానికి ఈ స్వర్గ మొసంగుదుము.

64. వమా-నత-నజ్జే-జేలు-ఇల్లా-బి-అమరి-రబ్బిక-
లహూ-మా-బైన-బదీనా-వమా-ఖల్ఫనా-వ-మా-బైన-
జ్జాలిక-వమా-కాన-రబ్బిక-నసియ్యా. 65. రబ్బున్-
సమావతి-వల్-అర్జి-వమా-బైన-హమా-ఫత్-బుద్హ-
వన్-తబిర్-లి-ఇబా-దతిహీ. హల్-తత్-లము-లహూ-
సమియ్యా. 66. వ-య-ఖూలుల్-ఇన్సాను-అ-ఇజా-
మామిత్తు-ల-సాఫ-ఉఖ్-రజు-హేయ్యా. 67. అవ-లా-
యజ్జే-కురుల్-ఇన్సాను-అన్నా-ఖలఖ్ఖూహ-మిన్-ఖబ్బు-
వ-లమ్-యకు-పైఆ. 68. ఫవ-రబ్బిక-ల-నహ్-మ-
రన్నహమ్-వమ్-షయా-తేన-సుమ్మ ల-సుహ్-జి-
రన్నహమ్-హాల-జహన్నమ్-జిసియ్యా. 69. సుమ్మ-
లనన్-జి-తేన్న-మిన్-కుల్లి-షితతిన్-అయ్యు-హమ్-
అషద్దు-తలర్-రహ్మాని-జేతియ్యా. 70. సుమ్మ-ల-నహ్-ను-
అత్-లము-బిల్ల జేన-హమ్-బెలా-బిహ-సేలియ్యా. 71.
వ-ఇన్-మిన్కుమ్-ఇల్లా-వారి-దుహ-కాన-అలా-రబ్బిక-
హత్-మమ్-మఖ్జియ్యా. 72. సుమ్మ-ను-నజ్జే-జిల్ల-
జేనత్-తఖ్-వ-నజేరుజ్-జాలిమిన-ఫిహ-జిసియ్యా. 73.
వ-ఇజ్జా-తుత్తా-తలై-హిమ్-అయాతునా-బయ్యు-నాతిన్-
ఖాలల్-లజేన-కఫరూ-లిల్ల జేన-అమనూ-అయ్యుల్-ఫరీ-
ఖేని-ఖైరుమ్-మఖ్మన్-వ-అహ్సను-నదియ్యా. 74. వ-
కమ్-అహ్-లక్నా-ఖబ్-లహమ్-మిన్-ఖర్నిన్-హమ్-
అహ్సను-అసాసన్-వ-రీయా. 75. ఖుల్-మన్-కాన-ఫిజ్-
జలా-లతి-ఫల్-యమ్-దుద్-లహార్-రహ్మాను-మద్దా.
హత్తా-ఇజ్జా-రబ్బే-మా-యూ-తేదూన-ఇమ్మల్-తజ్జబ-వ-
ఇమ్మన్-సాతత. ఫన-యత్-లమూన-మన్-హవ షర్రుమ్-
మకానన్-వ-అజ్జే-తేపు-జున్నా.

مريم

۳۱۱

قال المرء

وَمَا تَنْتَهِزُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا
وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۚ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَ
الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ
لَهُ سُبُحًا ۖ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِثْلُ لَسَوْفَ أَخْرَجُ ۖ هِيَ
أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ۚ
فَوَرَّبُّكَ لَخَصِرٌ لَهُمْ وَالشَّيَاطِينُ لَمْ يَخْصِرْ لَهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ
جِثْيًا ۚ لَمْ يَنْزِعْ عَنْ كُلِّ شَيْعَةٍ أَيْدِيَهُمْ أَشَدَّ عَلَى الرَّحْمَنِ
عَيْنًا ۖ لَمْ يَنْزِعْ عَنْ أَعْلَمَ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ۖ وَإِنْ
مِنْكُمْ إِلَّا أَوَادُهُ ۖ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ۖ ثُمَّ نُنْزِلُ
الَّذِينَ أَتَقَوَّا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثْيًا ۖ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
آيَاتُنَا نَسْتَكْبِرُ ۖ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ
خَيْرٌ مَقَامًا وَآحْسَنُ نَدِيًّا ۖ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ
أَحْسَنُ أَنَا تَأْوِيلًا ۖ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ
الرَّحْمَنُ مَدًّا ۖ هَٰذَا وَإِلَّا بِأَمْرِ وَعَدٍ ۚ إِنَّمَا الْعَذَابُ بِوَالِكِنَا
وَمَا السَّاعَةُ فَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُندًا ۖ

مزل

64. నీ ప్రభువు నాజ్జలేనిది మేము రాలేము. మా కెదుట నున్నదియు మాకు వెనుక నున్నదియు వాని మధ్యనున్నదియు సర్వము ఆతనిదే. నీ ప్రభువు మఱచిపోవు వాడు కాడు. 65. ఆతడు ఆకాశములకును భూమికిని వాని మధ్యనున్న సమస్తమునకును ప్రభువు. కావున ఆతనినే ఆరాధింపుము. ఆతని ప్రార్థనయందు స్థిరముగ నుండుము. ఎవడైన ఆతనికి సాటి గలఁడు అని నీకు తెలియునా! (అని దేవదూత చెప్పెను.) 66. నేను చనిపోయిన పిదప సజీవియై లేచెదనా ఏమి! అని మానవుఁడు పలుకును. 67. మునుపు మానవుఁడు ఏమియు లేనపుడు మేము వానిని సృష్టించిన విషయము వానికి జ్ఞప్తి లేదా! 68. నీ ప్రభువు సాక్షి! నిశ్చయముగ మేము వారిని మఱియు వారితోపాటు సైతానులను కూడ మోకాళ్లపైపడి యుండు స్థితిలో నరకమునకు చుట్టు సమావేశ పఱచెదము. 69. ఆ పిదప వారిలో నెవరు ఎక్కువగ దేవునికి అవిధేయులై యుండిరో వారిని వేటుపఱచెదము. 70. ఎవరు నరకములో పడుటకు నెక్కువ అర్హులారా వారు మాకు బాగుగఁదెలియును. 71. మీలో ప్రతివాఁడును దానిని దాటవలసి యున్నది. ఇది నీ ప్రభువు నియమించినట్టి వాగ్దానము. తప్పక అయితీరును. 72. ఆ పిదప భయభక్తులు గల వారిని రక్షించుము. దుర్మార్గులు మోకాళ్లపై పడి యుండునట్లుగ అందు వదలుదుము. 73. మా సృష్టమైన సూచనలు ఈ ప్రజల యెదుట పరింపఁబడునపుడు తిరస్కరించిన అవిశ్వాసులు, “రెండు సంఘముల వారిలో ఎవరి యిండ్లు మేలైనవి. మఱియు ఎవరి సభ చాల బాగున్నది” అని ముసల్మానులతో పలుకుదురు. 74. వీరికి మునుపు, వీరికంటె నెక్కువ సామానులును శోభయుఁ గలిగియున్న పెక్కు సంఘముల వారిని మేము నాశము చేసితిమి. 75. “ఎవరు దుర్మార్గములో పడియున్నారో అదే దేవుఁడు వారిని వదలిపెట్టుచుండును. తుదకు వారు, తమకు వాగ్దానము చేయఁబడినట్టి, శిక్షను లేదా తుది దినమును చూచునపుడు ఎవరి నివాసము చాల చెడ్డదో, ఎవరి సహాయులు బలహీనులూ, తెలిసికొందురు” అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము.

76. వ-యజీ-దుల్లా-హల్-లజీ-నహ్-తద-హదన్. వల్-బా-ఖీయాతున్-సోలి-హోతు-ఖైరున్-ఇన్-రబ్బిక-సవా-బన్-వ-ఖైరుమ్-మరద్దా. 77. అఫ-రబ-తల్లజీ-కఫర-బి-ఆయాతినా-వ-ఖాల-ల-ఉత-యన్న-మాలన్-వ-వలదా. 78. అత్-తేల-తల్-గైబ-అమిత-తఖజ్-ఇన్-దర్-రహ్మాని-అహ్దా. 79. కల్లా-స-నక్-తుబు-మా-యఖూలు-వ-నముద్దు-లహూ-మినల్-అజాబి-మద్దా. 80. వన-రిసుహూ-వమా-యఖూలు-వ-యాతినా-ఫర్దా. 81. వత్-తఖజ్-మిన్-దూనిల్లాహి-ఆలి-హతల్-లి-యకూనూ-లహమ్-ఇజ్జేజ్. 82. కల్లా-సయక్-పురూన-బి-ఇబా-దతిహిమ్-వ-యకూ-నూన-అలైహిమ్-జిద్దా. 83. అలమ్-తర-అన్నా-అర్సల్-నష్-షయాతీన-తలల్-కాఫిరీన-త-ఉజ్జే-జుహమ్-అజ్జేజ్. 84. ఫల్-తత్-జల్-తలైహిమ్. ఇన్నమా-నడద్దు-లహమ్-తద్దా. 85. యామ-నహ్-మురుల్-ముత్త-ఖీన-ఇలర్-రహ్మాని-వఫ్దా. 86. వ-నసూఖుల్-ముజ్-రిమాన-ఇలా-జహన్నమ-విర్దా. 87. లా-యమ్-లికూ-నష్-షఫా-అత-ఇల్లా-మనిత్-తఖజ్-ఇన్-దర్-రహ్మాని-తహ్దా. 88. వ-ఖాలుత్-తఖ-జేర్-రహ్మాను-వలదా. 89. లఖద్-జీతుమ్-పైఅన్-ఇద్దా. 90. తకా-దున్-సమావాతు-యత-ఫత్తర్-మిన్హూ-వతన్-షఖ్-ఖుల్-అర్జు-వ-తఖిరుల్-జిబాలు-హద్దా. 91. అన్-దజ్జెలిర్-రహ్మాని-వలదా. 92. వ-మా-యమ్-బగీ-లిర్-రహ్మాని-అన్-యత-తఖజ్-వలదా. 93. ఇన్-కుల్లు-మన్-ఫిన్-సమా-వాతి-వల్-అర్జి-ఇల్లా-ఆతిర్-రహ్మాని-తబ్దా. 94. లఖద్-అహ్-సోహమ్-వ-తద్ద-హమ్-తద్దా. 95. వ-కుల్లు-హమ్-ఆతిహి-యామల్-ఖీయా-మతి-ఫర్దా.

مریم ۱۹

۳۱۲

تَالِ الْعَرَبِ

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَقِيَّةُ الصَّالِحَاتُ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ۖ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ
بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ۚ أَظَلَمَ الْغَيْبُ أَمْ أَخَذَ
عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۖ كَلَّا سَتَكُنُ مَأْكُولًا مِمَّا قَدْ كُنْتَ
عَذَابًا مَذْمُومًا ۖ وَتَرْثُهُ مَأْكُولٌ مِمَّا قَدْ كُنْتَ ۚ وَاتَّخَذُوا
مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهًا لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۚ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ
بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۚ أَلَمْ نَرَأَكَ أَنْتَ الْإِنْسَانُ الْكَافِرُ
عَلَى الْكَافِرِينَ تَوَكُّفُهُمْ أَلَمْ تَلَحْظْ عَلَيْهِمْ ۚ أَمَا نَعْلَمُ عَمَلَهُ
يَوْمَ تَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۖ وَسَوْفَ الْمَجْرُمُونَ
إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدًّا ۚ أَلَيْسَ لِكُلِّ شَفَاعَةٍ إِلَٰهٌ أَمِّنٌ ۚ أَخَذَ عِنْدَ
الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۖ وَقَالُوا لَوِ اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا
إِذًا ۚ كَذَّابٌ الْمَوْتُ يَتِفَطَّرُونَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ
هَدًّا ۚ إِنَّ دَعْوَ الْمُزْمِنِ وَكَلَامُهُ لَشَيْنٌ لِدُفْعِهِ ۚ إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا الْإِنْسَانَ عَابِدًا ۖ لَقَدْ
أَحْصَاهُمْ وَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا ۖ وَكُلُّهُمْ آتِيَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ۖ

مَزَل

76. దేవుడు సన్మార్గము పొందినవారికి సన్మార్గము హెచ్చించును. చిరకాలముగనుండు సత్కార్యములు, పుణ్యములు ఫలితమును బట్టి నీ ప్రభువు నొద్ద చాల శ్రేష్టములైనవి. 77. మా వాక్యములను తిరస్కరించి (పరమందు) నాకు ధనమును సంతానము లభించునని పలుకునట్టి వానిని నీవు చూచితివా! 78. ఏమి వాడు అగోచరమును తెలిసికొనెనా! లేదా వాడు దేవుని నుండి వాగ్దానము పుచ్చుకొనెనా! 79. అట్లు కాదు. వాడు చెప్పనది మేము వ్రాసి యుంచెదము. వానికి బాధ హెచ్చించుచుండుము. 80. వాడు చెప్పిన వస్తువులకు మేము వారసులగుదుము. వాడు మా వద్దకు ఒంటరిగ వచ్చును. 81. ఈ అవిశ్వాసులు దేవుని వదలి తమకు సహాయముగ ఇతర దేవతలను స్వీకరించి యున్నారు. 82. ఆ దేవతలు అట్టివారు కారు. వారి ప్రార్థనను తిరస్కరింతురు. మఱియు వారికి విరోధులగుదురు. 83. తిరస్కరించు అవిశ్వాసులపై సైతానులను వదలి యున్నారము. వారు వారిని ప్రేరేపించు చుండురు. అను విషయము నీకు తెలియదా! 84. కావున వారి విషయమున నీవు తొందరపడకుము. మేము అందఱిని లెక్కించి యున్నారము. 85. ఆ దినమున భక్తులను అతిథులగ దేవుని వద్దకు చేర్చెదము. 86. పాపాత్ములను దాహము గల వారలగఁజేసి నరకమునకు తోలెదము. 87. దేవుని సెలవు పుచ్చుకొన్న వారు తప్ప నితరులు సిఫారసు చేయఁజాలరు. 88. “దేవుడు బిడ్డలు గలిగి యున్నాడు” అని అవిశ్వాసులు పలుకుదురు. 89. మీరు చాల నీచమైన మాట పలికితిరి. 90. దానివలన ఆకాశములు చీలిపోయి భూమిబ్రద్దలై పర్వతములుబ్రద్దలై పడిపోవుటకు సంసిద్ధములై యున్నవి. దేవునికి బిడ్డలు గలరు అని వారు పలికి నందులకు అట్లు కానున్నది. 92. తన కొఱకు ఒకనిని బిడ్డగాఁజేసికొనుట దేవునికి తగదు. భూమ్యాకాశములలో నున్న అందఱును దేవుని వద్దకు దాసులై వత్తురు. 94. నిశ్చయముగ దేవుడు వారిని వ్యాపించి యున్నాడు. వారిని లెక్కించి యున్నాడు. 95. తీర్పుదినమందు అతని వద్దకు ఒకొకరుగా వత్తురు.

96. ఇన్నల్-లజీన-అమనూ-వ-తమి-లున్-సేలిహేతి-
నయజ్-తేలు-లహు-ముర్-రహ్మేను-వుద్దా. 97 ఫ-
ఇన్నమా-యన్-సర్నాహు-బి-లిసానిక-లి-తుబష్-షిర-
బిహిల్-ముత్త-భేన-వ-తున్-జేర-బిహీ-ఖేమల్-లుద్దా.
98. వ-కమ్-అహ్-లక్నా-ఫెబ్-లహుమ్-మిన్-ఖేర్-నిన్-
హల్-తుహీస్సు-మిన్-హుమ్-మిన్-అహ్దిన్-జె-తస్-మ
ఉ-లహుమ్--రిక్-జా.

సూరయే తాపో, మక్కి, రుకూ-8, ఆయతే-135

बिस्मिल्ला-हिरप्पे-निरुपेम्

1. తోహా. 2 మాఅన్--జెల్నా-తెలైకల్-ఘుర్-అన-లి-
తవ్విఘో-3. ఇల్లా-తజ్జే-కిరతల్-లిమన్-యభ్షా. 4. తన్-
జీలమ్-మిమ్మన్-ఖల-భేల్-అర్జి-వన్-సమా-వాతిల్
డలా. 5. అర్-రహ్మను-తలల్-తేర్-షిన్-తవా. 6. లహూ-
మా-ఫిన్-సమా-వాతి-వమా-ఫిల్-అర్జి-వమా-బైన
హుమా. వమా-తహ్-తన్-సరా. 7. వ-ఇన్-తజ్జే-హర్-బిల్-
భేలి-ఫ-ఇన్నహూ-యత్తే-లమున్-సిర్ర-వ-అభ్షా. 8.
అల్లాహు-లాఇలాహ-ఇల్లా-హువ-లహుల్-అన్-మా డల్-
హొన్నా. 9. వ-హల్-అతాక-హేదీసు-మూసా. 10. ఇజ్-
రఅ-నారన్-ఫఖేల-లి-అహ్-లిహిమ్-కుసూ-ఇన్నీ-అనన్-
తు-నారల్-లతేల్లీ-ఆలీకుమ్-మిన్-హ-బి-భేబ-సిన్-బె-
అజిదు-తేలన్నారి-హుదా. 11. ఫలమ్మా-అతాహ-నూదియ-
యా మూసా. 12. ఇన్నీ-అన-రబ్బుక-ఫఖ్-లత్-నత్-లైక-
ఇన్నక-బిల్-వాదిల్-ముఖ్దసి-తువా.

قَالَ الْمَلَأُ ١٦ ٣١٣ طه ٢٠

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ
وُدًّا ١٥ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ السَّفِيحِينَ وَتُنذِرَ
بِهِ قَوْمًا لَّدُنَّا ١٦ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هَلْ يُخَشِ
مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ١٧

رُكْزًا أَيْ مَقَامًا يَرْكُزُونَ عَلَيْهِ
سَوِيًّا أَيْ مِثْلًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ١٨ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ١٩ إِلَّا تَذَكُّرَةً لِّمَن
يُخَشَى ٢٠ تَنزِيلًا مِّنْ خَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ٢١
الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ٢٢ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَمَعَالِيهُمَا وَمَاتَحْتَ الثَّرَى ٢٣ وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالنُّفُورِ ٢٤
فَأَنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ٢٥ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى ٢٦ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ٢٧ إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ
لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا عَلَيَّ إِنِّي كُنتُ مِنْكُمْ بَاقِسًا أَوْ
أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ٢٨ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمْوَسَى ٢٩ إِنِّي أَنَا
رَبُّكَ فَاحْنَثْ خَافُكَ إِنَّكَ يَا نَارُ الْإِلَهِ الْمَقْدَسِ طَوًى ٣٠

مَنْزِلٌ

96. నిశ్చయముగా నెవరు విశ్వసించి సత్కార్యములు చేసిరో దేవుడు వారికి ప్రేమ నొసంగును. 97. నీవు ఖురాను మూలమున భక్తులకు సంతోషవార్త వినిపించుటకును వివాదములాడు ప్రజలను భయపెట్టుటకును దానిని నీ భాషలో సులువుగా మేమే చేసితిమి. 98. వీరికి ముందు గడచిన అనేక సంఘములను నశింపజేసితిమి. నీవు వారిలో నెవ్వనినెనను చూచుచున్నావా! లేక వారి మెల్లని శబ్దమెన వినుచున్నావా!

సూరయే తాహ్ 20 మక్కి 135 వాక్యములు

అమిత దయాళువును ప్రేమించువాడు నగు అల్లాః పేర.

1. తాహా. దీని వాస్తవమైన అర్థము సర్వజ్ఞుడగు దేవునకే యెఱుక. ఇది సూర్యాపేరు. కొందఱు ఓ మానవుడా! అని దీని అర్థము చేసి యున్నారు. 2. నీవు కష్టపడుటకై మేము ఖురానును నీకు పంపలేదు. 3. కాని దేవునికి భయపడునట్టి వానికి బోధనార్థము పంపితిమి. 4. భూమిని, ఎత్తైన ఆకాశములను, సృష్టించిన వానిచే ఖురాను పంపఁబడెను. 5. ఆ అమిత దయాళువు సింహాసనము నందాసీనుఁడాయెను. 6. ఆకాశముల లోను భూమిలోను ఆ రెంటి మధ్యలోను, పాతాళములోను ఉన్న సమస్తము ఆతనిదే. 7. నీవు గట్టిగ మాటలాడినచో (దేవునికి తెలియును). నిశ్చయముగ రహస్యమైన మాటయు మఱి దానికంటె నెక్కుడు రహస్యమైన మాటయు ఆతనికిఁ దెలియును. 8. అల్లాః దప్ప వేఱు పూజ్యుఁడు లేఁడు. ఆతని నామములు చాల మంచివి. 9. ఏమి మూసా విషయము నీకు తెలిసినదా! 10. ఆతఁడు అగ్ని చూచినపుడు తన యింటివారితో “మీరు వేచియుండుఁడు. నీకు అగ్ని కనఁబడినది. దాని నుండి మీవద్దకు కొఱివి తీసికొని వత్తును. లేదా అగ్నివద్ద దారిచూపు వానిని కనుఁ గొందును” అని పలకెను. 11. 12. ఆ పిదప ఆతఁడు అగ్ని వద్దకు రాఁగా ఓ మూసా! నేను నీ ప్రభువను. నీవు నీ చెప్పలను వదలుము. (ఎందుకన) నీవు పవిత్రమైన తువా అను మైదానములో నున్నావు.